

ชุดเรียนรู้โลกร้อน เรดด์พลัส และสิ่งแวดล้อมป่าไม้ ลำดับที่ 5.3

ป่าไม้

และเรดด์พลัส
REDD+

สารบัญ

ความหมายของคำว่าเรดด์พลัส	1
แนวคิดมาจากไหน	1
หลักการและแนวทางการดำเนินการของเรดด์พลัส	2
เป้าหมายของเรดด์พลัส	2
พัฒนาการเรดด์พลัสฯ	2
กิจกรรมเรดด์พลัส	9
แนวทางการดำเนินกิจกรรมเรดด์พลัสของประเทศไทย	13
ประเทศไทยกับกลไกเรดด์พลัส	15
บรรณานุกรม	16

ความหมายของคำว่าเรดด์พลัส

เรดด์พลัส เป็นคำอ่านมาจากคำย่อภาษาอังกฤษคือ REDD+ ที่ย่อมาจาก “Reducing Emissions from Deforestation and forest Degradation in developing countries (REDD), and the role of conservation, sustainable management of forests, and enhancement of forest carbon stocks in developing countries (+)”.

ความหมายในภาษาไทย คือ “ การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่า การทำให้ป่าเสื่อมโทรม รวมถึงบทบาทของป่าในการอนุรักษ์คาร์บอน การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และการเพิ่มการกักเก็บคาร์บอนในพื้นที่ป่าในประเทศกำลังพัฒนา”

R	= Reducing (การลด)
E	= Emission (การปล่อยก๊าซเรือนกระจก)
D	= Deforestation (การทำลายป่า)
D	= Forest Degradation (การทำให้ป่าเสื่อมโทรม)
Plus (+)	= the role of conservation, sustainable management of forests, enhancement of forests carbon stocks (การอนุรักษ์คาร์บอนในป่า การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และการเพิ่มการกักเก็บคาร์บอนในพื้นที่ป่า)

แนวคิดมาจากไหน

เป็นกลไกที่เสนอโดยประเทศปาปัวนิวกินีและคอสตาริกา ในที่ประชุมประเทศสมาชิกอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศสมัยที่ 11 ปี พ.ศ. 2548 ที่เมืองมอนทรีออล ประเทศแคนาดา โดยมีเป้าหมายในการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการทำลายป่าและทำให้ป่าเสื่อมโทรม ผ่านแรงจูงใจทางการเงินสำหรับประเทศในป่าเขตร้อนเพื่อให้เกิดการรักษาและจัดการป่าไม้ในเขตร้อนให้คงอยู่ตลอดไป เครดิตที่ได้จากการดำเนินกิจกรรมเรดด์พลัสจะเป็นโอกาสให้ประเทศพัฒนาแล้วได้สนับสนุนงบประมาณเพื่อลดการทำลายป่าในประเทศกำลังพัฒนา กลไกเรดด์พลัส เป็นการเพิ่มคุณค่าของป่าไม้สำหรับช่วยดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ซึ่งเป็นก๊าซเรือนกระจกหลักจากชั้นบรรยากาศ

หลักการและแนวทางการดำเนินการของเรดต์พลัส

1. การทำลายป่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั่วไปในประเทศกำลังพัฒนา
2. การดูแลรักษาป่าหรือการเพิ่มพื้นที่ป่าก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อมของโลกโดยรวม
3. ลดการปล่อยคาร์บอนและเพิ่มการกักเก็บคาร์บอนในพื้นที่ป่า
4. ผู้ดูแลรักษาป่าหรือเพิ่มพื้นที่ป่า ควรได้รับผลตอบแทน
5. เป็นกลไกที่สร้างแรงจูงใจเชิงบวก
6. เป็นความต้องการของประเทศและดำเนินการด้วยความสมัครใจ
7. สอดคล้องกับความจำเป็นและเป้าหมายในการพัฒนาอย่างยั่งยืนของประเทศ
8. ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน ลดความยากจน และตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศกำลังพัฒนา
9. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่างๆ อย่างกว้างขวาง
10. เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับสภาวะการณ์และศักยภาพของประเทศและให้ความเคารพในอำนาจอธิปไตยของประเทศ
11. ปกป้องผลกระทบต่อสังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
12. สอดคล้องกับความจำเป็นในการปรับตัวของประเทศ
13. ส่งเสริมการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน
14. คำนึงถึงความหลากหลายทางชีวภาพ รักษาพันธุ์ไม้เดิมไว้
15. มุ่งผลสัมฤทธิ์

เป้าหมายของเรดต์พลัส

- เป้าหมายหลัก : ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มการกักเก็บคาร์บอนจากภาคป่าไม้
- เป้าหมายร่วม :
- ความยั่งยืนของทรัพยากรป่าไม้
 - การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ
 - คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
 - ความมั่นคงทางอาหาร
 - ความมั่นคงและเพียงพอของแหล่งน้ำ

พัฒนาการเรดต์พลัส

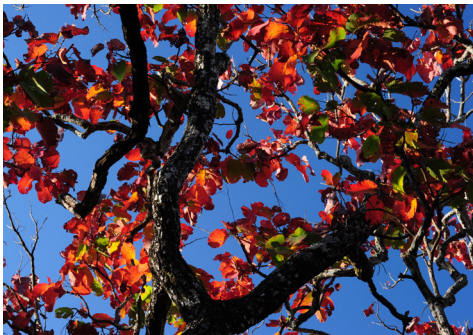
นับตั้งแต่การประชุมสุดยอดของโลก (Earth summit) ที่เมืองริโอ เดอ จาเนโร ประเทศบราซิล ในปี พ.ศ. 2535 ทำให้เกิดอนุสัญญาที่สำคัญขึ้นหลายฉบับ และหนึ่งในนั้นคือ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ การร่วมกันลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก แสวงหาวิธีการลดผลกระทบ และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ หลังจากทีอนุสัญญามีผลบังคับใช้ได้มีการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ อย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เพื่อให้มีการดำเนินการอันจะนำไปสู่เป้าหมายของอนุสัญญาฯ กลไกหนึ่งภายใต้อนุสัญญาฯ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการป่าไม้ คือ กลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism : CDM) ที่เป็นการดำเนินโครงการร่วมกันระหว่างประเทศพัฒนาแล้วกับประเทศกำลังพัฒนาในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเป็นเพียงกลไกเดียวที่ประเทศกำลังพัฒนาในฐานะกลุ่มประเทศนอกภาคผนวกที่ 1 (non-annex 1) รวมทั้งประเทศไทย ซึ่งไม่มีพันธกรณีในการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจะสามารถเข้าร่วมดำเนินการได้ ภายใต้กลไกการพัฒนาที่สะอาดได้มีการกำหนดประเภทของโครงการที่สามารถดำเนินการได้ทั้งหมด 15 ประเภท โดยมีโครงการที่เกี่ยวข้องกับภาคป่าไม้เพียงประเภทเดียว คือ โครงการปลูกป่า

ในพื้นที่ที่ไม่เคยเป็นป่ามาก่อนและพื้นที่ป่าที่ถูกทำลาย (afforestation/reforestation) ซึ่งเป็นโครงการที่เน้นการเพิ่มพื้นที่ป่าสำหรับเป็นแหล่งกักเก็บคาร์บอน จึงแตกต่างจากโครงการประเภทอื่นๆ ที่เน้นการลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อย่างไรก็ตามเนื่องจากการดำเนินการปลูกป่าตามกลไกการพัฒนาที่สะอาดนั้น มีเงื่อนไขและข้อกำหนดมากมาย จึงไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร และมีประเทศส่วนน้อยที่ดำเนินการ ดังนั้น จึงมีแนวคิดใหม่ในเรื่องของการจัดการป่าไม้ตามธรรมชาติเพื่อการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ที่เรียกว่า กลไกเรดด์พลัส ขึ้น ในการประชุมประเทศสมาชิกสมัยที่ 11 ณ เมืองมอนทรีออล ประเทศแคนาดา ในปี พ.ศ. 2548 และมีการพัฒนามาตรการและแนวทางมาโดยตลอดรายละเอียดตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 พัฒนาการของเรดด์พลัส

การประชุมสมัยที่	ปี พ.ศ.	สถานที่ประชุม	ข้อตัดสินใจจากการประชุม	หมายเหตุ
COP 11	2548	เมืองมอนทรีออล ประเทศแคนาดา	ประเทศปาปัวนิวกินี และคอस्टาริกา เสนอกลไกการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่า (RED- Reducing Emission from Deforestation) ในประเทศกำลังพัฒนา ต่อที่ประชุมรัฐภาคีสมาชิกรับหลักการและเห็นชอบ RED	
COP 13	2550	เกาะบาห์ลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	มีการเสนอแนวคิดให้เพิ่มการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำให้ป่าเสื่อมโทรม (Forest Degradation = D ตัวที่ 2 จึงขยายจาก RED เป็น REDD (Reducing Emissions from Deforestation and forest Degradation in Developing countries) หรือการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าในประเทศกำลังพัฒนา โดยที่ประชุมประเทศสมาชิกรัฐภาคีสมาชิกรับหลักการเห็นชอบในหลักการของ REDD 4 ประการ ประการแรก เห็นว่าการทำลายป่าเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั่วไปในประเทศกำลังพัฒนา ประการที่สอง การดูแลรักษาป่าหรือการเพิ่มพื้นที่ป่าก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสิ่งแวดล้อมของโลกโดยรวม ประการที่สาม ผู้ดูแลรักษาป่าหรือเพิ่มพื้นที่ป่าควรได้รับผลตอบแทนและ ประการสุดท้าย คือ เป็นกลไกที่สร้างแรงจูงใจเชิงบวก และกำหนดให้ REDDเป็นกลไกเพิ่มเติมในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเป็นอิสระไม่เกี่ยวข้องกับกลไกการพัฒนาที่สะอาด	

การประชุมสมัยที่	ปี พ.ศ.	สถานที่ประชุม	ข้อตัดสินใจจากการประชุม	หมายเหตุ
Bangkok Climate Change Talk	2551 (ตุลาคม)	กรุงเทพฯ ประเทศไทย	รูปแบบของ REDD ได้พัฒนาเป็น REDD+ (Reducing Emissions from Deforestation and forest Degradation in developing countries (REDD) , and the role of conservation, sustainable management of forest, and enhancement of forest carbon stocks in developing countries (+) เพื่อเป็นการเปิดกิจกรรมกว้างขึ้นไม่จำกัดเฉพาะการลดการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า โดยเพิ่มการอนุรักษ์ป่า การส่งเสริมการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และการเพิ่มการกักเก็บคาร์บอนในพื้นที่ป่า	
COP 14	2551	เมืองพอตสแดนม สาธารณรัฐโปแลนด์	-ยอมรับหลักการของ REDD+ -ตั้งกองทุนหุ้นส่วนคาร์บอนป่าไม้ (The Forest Carbon Partnership Facility: FCPF) ให้ธนาคารโลกดูแลบริหารจัดการ -ประเทศไทยเข้าร่วมในกองทุนหุ้นส่วนคาร์บอนป่าไม้	

การประชุม สมัยที่	ปี พ.ศ.	สถานที่ประชุม	ข้อตัดสินใจจากการประชุม	หมายเหตุ
COP 15	2552	กรุง โคเปนเฮเกน ราชอาณาจักร เดนมาร์ก	-ให้มีการพัฒนากรอบการดำเนินงานและการเงินของเรดด์พลัส -ตกลงให้ใช้คู่มือของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Intergovernmental Panel on Climate Change : IPCC) ในการจัดทำระบบการตรวจติดตามป่าไม้ในระดับประเทศและระดับภาค ร่วมกับการใช้ Remote sensing และการสำรวจภาคสนาม -ใช้ข้อมูลในอดีตในการจัดทำเส้นฐานอ้างอิง -ประเทศไทยจัดทำบันทึกแนวคิดการจัดทำแผนการเตรียมความพร้อม (Readiness Plan Idea Note: R-PIN) เสนอกองทุนหุ้นส่วนคาร์บอนป่าไม้ -ในการประชุมสมัยนี้ ที่ประชุมแสดงความไม่เห็นด้วยและไม่รับร่าง “Copenhagen Accord หรือ CA” ที่ประชุมได้มีการพิจารณาร่างข้อตกลง Copenhagen Accord โดยรัฐบาลเดนมาร์กได้ยกย่องดังกล่าวและนำหารืออย่างไม่เป็นทางการกับประธานาธิบดีหรือนายกรัฐมนตรี จากประเทศที่คัดเลือกมาเป็นตัวแทนของกลุ่มจำนวน 26 ประเทศ ทั้งจากประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนา โดยมาจากประเทศผู้ปล่อยก๊าซเรือนกระจกรายใหญ่ เช่น บราซิล ออสเตรเลีย อินเดีย จีน อินโดนีเซีย สหรัฐอเมริกา และรัสเซีย เป็นต้น ซึ่งเป็นไปด้วยความโปร่งใส แต่ขาดการมีส่วนร่วมของประเทศอื่นๆ จึงแสดงความไม่เห็นด้วยและไม่รับร่าง “Copenhagen Accord” โดยให้เป็นเพียงบันทึกข้อความรับทราบ (Take note) และประเด็น REDD+ ยังหาข้อสรุปไม่ได้เช่นกัน และจะต้องมีการเจรจาในการประชุมสมัชชาภาคีสมัยที่ 16 ในปี พ.ศ. 2553 ณ ประเทศเม็กซิโกต่อไป โดยให้ประเทศที่ประสงค์จะจัดทำแผนปฏิบัติการเพื่อลดก๊าซเรือนกระจกซึ่งเป็นไปได้ด้วยความสมัครใจ ขอให้แสดงความจำนงค์และจัดทำรายละเอียดส่งให้สำนักงานเลขาธิการอนุสัญญาฯ ภายในวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2553 ซึ่งประเทศไทยไม่ได้ส่งไป	

การประชุมสมัยที่	ปี พ.ศ.	สถานที่ประชุม	ข้อตัดสินใจจากการประชุม	หมายเหตุ
COP 16	2553	เมืองแคนคูน สาธารณรัฐ เม็กซิโก	-ในการดำเนินกิจกรรมเรดด์พลัส ให้มีการพัฒนาในเรื่องต่อไปนี้ : • การจัดทำยุทธศาสตร์เรดด์พลัสหรือแผนปฏิบัติการของประเทศ • การจัดทำเส้นฐานการปล่อยอ้างอิง • ระบบการติดตามการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรป่าไม้ • ระบบการให้ข้อมูลการปกป้องผลกระทบต่อสังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (Safeguards) -การดำเนินกิจกรรมเรดด์พลัสควรทำ 3 ระยะ ได้แก่ • เตรียมความพร้อม • ดำเนินการนำร่อง • ดำเนินการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ -กำหนดหลักการของการปกป้องผลกระทบต่อสังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (safeguards) จำนวน 7 ข้อ ได้แก่ 1) กิจกรรมที่ดำเนินการต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโครงการด้านป่าไม้ระดับประเทศ อนุสัญญา และข้อตกลงระหว่างประเทศ 2) ความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาลด้านป่าไม้ระดับประเทศที่มีประสิทธิภาพ คำนึงถึงกฎหมายระเบียบปฏิบัติ และอธิปไตยของประเทศ 3) เคารพภูมิปัญญาและสิทธิของชุมชนพื้นเมืองท้องถิ่นและสมาชิกของชุมชนท้องถิ่นโดยคำนึงถึงข้อตกลงระหว่างประเทศ สถานภาพและกฎหมายของประเทศ ทั้งนี้สมาชิกสหประชาชาติได้ยอมรับปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชุมชนพื้นเมืองท้องถิ่น	

การประชุม สมัยที่	ปี พ.ศ.	สถานที่ประชุม	ข้อตัดสินใจจากการประชุม	หมายเหตุ
			4) การมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยเฉพาะชุมชนพื้นเมืองท้องถิ่น และชุมชนท้องถิ่นในการดำเนินกิจกรรมเรดด์พลัส 5) กิจกรรมที่สอดคล้องกับการอนุรักษ์ป่าธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ และต้องมั่นใจว่า การดำเนินกิจกรรมเรดด์พลัสจะไม่เป็นการทำให้เกิดความเสียหายต่อป่าธรรมชาติ แต่จะเป็นการสร้างแรงจูงใจในการป้องกันและอนุรักษ์ป่าธรรมชาติ และการบริการทางระบบนิเวศ ตลอดจนส่งเสริมผลประโยชน์ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม 6) กิจกรรมที่คำนึงถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการ โดยอาจจะเป็นไปในทิศทางที่ไม่สอดคล้องกับสิ่งที่วางแผนและคาดหวังไว้ 7) กิจกรรมที่ลดผลพวงจากการดำเนินการลดการตัดไม้ทำลายป่าในที่หนึ่ง แต่กลับไปทำให้เกิดการตัดไม้ทำลายป่าในที่อีกที่หนึ่ง	
COP 17	2554	เมืองเดอร์บัน สาธารณรัฐ อัฟริกาใต้	-เห็นชอบให้ประเทศกำลังพัฒนาจัดทำรายละเอียดและการหาข้อมูลของการปกป้องผลกระทบต่อสังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (safeguards) -ประเทศกำลังพัฒนาที่มีการดำเนินกิจกรรมเรดด์พลัสจะต้องให้ความสำคัญและรายงานข้อมูลในเรื่อง safeguards เป็นระยะๆ และให้รายงานไว้ในรายงานแห่งชาติของประเทศ หรือในช่องทางอื่นที่ได้รับการยอมรับจากที่ประชุมสมัชชารัฐภาคีสมาชิก -กำหนดรูปแบบและวิธีการจัดทำเส้นฐานอ้างอิงหรือเส้นฐานการปล่อยอ้างอิง (Reference level : RL/Reference emission level : REL)	
COP 18	2555	กรุงโดฮา รัฐกาตาร์	-ให้มีการจัดทำโปรแกรมการทำงานเกี่ยวกับกลไกการจ่ายค่าตอบแทนจากผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินกิจกรรมเรดด์พลัส การเพิ่มแหล่งเงินทุนสนับสนุนแรงจูงใจในการดำเนินกิจกรรมเรดด์พลัสในด้านผลประโยชน์ที่ไม่ใช่คาร์บอน -หารือกลไกทางการเงิน และรูปแบบที่เหมาะสมในการบริหารการเงินของกลไกเรดด์พลัส	

การประชุมสมัยที่	ปี พ.ศ.	สถานที่ประชุม	ข้อตัดสินใจจากการประชุม	หมายเหตุ
COP 19	2556	กรุงวอซอร์ สาธารณรัฐ โปแลนด์	เห็นชอบในข้อตัดสินใจเชิงเทคนิคและการบริหารจัดการ จำนวน 7 ข้อ • แนวทางการระบุถึงสาเหตุของการทำลายป่าและการทำให้ป่าเสื่อมโทรม • กระบวนการสำหรับการตรวจติดตามการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรป่าไม้ • ระยะเวลาและความถี่ในการนำเสนอข้อสรุปเกี่ยวกับข้อมูลการปกป้องผลกระทบต่อสังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (safeguards) ที่ได้รับไว้ในข้อตกลงแคนคูน • รูปแบบและกระบวนการในการจัดทำระบบการตรวจวัด การรายงานและการทวนสอบ • แนวทาง ระยะเวลา และกระบวนการในการประเมินทางเทคนิคเมื่อมีการเสนอเส้นฐานอ้างอิง จากประเทศภาคีสมาชิก ▪ เมื่อส่งข้อมูลจะมีการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญจากประเทศพัฒนาแล้ว 1 คนและประเทศกำลังพัฒนา 1 คนเลือกจากทีมผู้เชี่ยวชาญของ UNFCCC ▪ จะมีการประเมินปีละ 1 ครั้ง ▪ ส่งเมื่อใดก็ได้ตามความพร้อม • แนวทางการบริหารการเงินเพื่อสนับสนุนให้เกิดผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินกิจกรรมเรดด์พลัส • นโยบาย และแนวทางการประสานในการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมการลดก๊าซเรือนกระจกภาคป่าไม้ของประเทศกำลังพัฒนาและการจัดการองค์กรหรือสถาบันในการดำเนินการ <u>กำหนดข้อสรุปข้อตัดสินใจของการประชุมนี้ว่า “กรอบการดำเนินการวอซอร์ซอด้านเรดด์พลัส” (the Warsaw Framework for REDD+)</u>	
COP 20	2557	กรุงลิมา สาธารณรัฐเปรู	พิจารณาต่อในประเด็นของ - กลไกที่ไม่ใช่การตลาด (Non-market based approaches) - ผลประโยชน์ที่ไม่ใช่คาร์บอน (Non-Carbon benefit) - กระบวนการและวิธีการจ่ายเงินสำหรับผลสัมฤทธิ์จากกิจกรรมเรดด์พลัส	

กิจกรรมเรดด์พลัส

กิจกรรมของกลไกเรดด์พลัสประกอบด้วย 5 กิจกรรมหลัก ได้แก่

1. การลดการทำลายป่า แนวทางการดำเนินการเพื่อป้องกันการทำลายป่า ตัวอย่างเช่น

- การดูแลรักษาพื้นที่ป่า
- การแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในเรื่องที่ดิน
- การป้องกันการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าไปเป็นพื้นที่การเกษตร พืชหญ้าเลี้ยงสัตว์ การปลูกพืชพลังงาน ที่อยู่อาศัย หรือเมือง

- การบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด ยุติธรรม และจริงจัง
- พัฒนาระบบการเกษตรที่ยั่งยืน
- ลดการใช้พลังงาน

การทำลายป่าหมายถึง การเปลี่ยนพื้นที่ป่าไปเป็นพื้นที่ที่ไม่มีป่า เช่น พื้นที่การเกษตร พืชหญ้า ที่อยู่อาศัย ฯลฯ (IPCC definition) หรือการลดลงของขนาดพื้นที่ป่าจากกิจกรรมของมนุษย์ เช่น การบุกรุกพื้นที่ป่า เผาป่า เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากป่าไปเป็นพื้นที่อื่น ๆ จนส่งผลกระทบต่อการบริหารและหน้าที่สำคัญของระบบนิเวศ เช่น แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า ความหลากหลายทางชีวภาพ การควบคุมการไหลของน้ำ และวัฏจักรของคาร์บอนไดออกไซด์ เป็นต้น

2. การลดความเสื่อมโทรมของป่า แนวทางการดำเนินการเพื่อลดความเสื่อมโทรมของป่า ตัวอย่างเช่น

- การป้องกันและลดการตัดไม้ออกจากป่า
- การป้องกันและลดการเกิดไฟป่า
- การส่งเสริมการปลูกพืชเชื้อเพลิง ถ่านเพื่อชดเชยการใช้ต้นไม้จากป่า
- การป้องกันการนำสัตว์เลี้ยงเข้าไปเลี้ยงในพื้นที่ป่า

ความเสื่อมโทรมของป่าหมายถึง การสูญเสียคาร์บอนในขณะที่ยังคงเป็นพื้นที่ป่าอยู่ ฯลฯ (IPCC definition) หรือการทำลายระบบนิเวศป่าไม้ จนทำให้ลักษณะเชิงปริมาณของสังคมพืชนั้นๆ เสื่อมโทรมลงหรือโครงสร้างของป่าที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อโครงสร้างและหน้าที่สำคัญของระบบนิเวศป่าไม้

3. การอนุรักษ์ป่าไม้ แนวทางการดำเนินการเพื่อการอนุรักษ์ป่าไม้ ตัวอย่าง เช่น

- การเพิ่มพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เช่น อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า เป็นต้น
- การควบคุมและดูแลรักษาพื้นที่ป่าอนุรักษ์อย่างเข้มงวด

4. การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน แนวทางการดำเนินการเพื่อการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ตัวอย่างเช่น

- การปรับปรุงการทำไม้ ให้ได้ผลผลิตอย่างต่อเนื่องและไม่เกิดความเสื่อมโทรมของป่า
- การปรับปรุงกฎหมายและกฎระเบียบป่าไม้ที่มีอยู่ให้มีความเข้มงวด
- การนำผลผลิตจากป่ามาใช้โดยไม่เกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศของป่า

5. การเพิ่มการกักเก็บคาร์บอน แนวทางการดำเนินการเพื่อการเพิ่มการกักเก็บคาร์บอน ตัวอย่าง เช่น

- ปลูกต้นไม้ทดแทนเมื่อมีการตัดไปใช้ประโยชน์
- ส่งเสริมให้ป่าธรรมชาติมีการเติบโตเพิ่มขึ้น
- ปลูกเสริมป่าเพื่อเพิ่มการกักเก็บคาร์บอน
- การขยายรอบตัดฟัน เพื่อรักษาปริมาณคาร์บอนให้อยู่ในพื้นที่ในระยะเวลาหนึ่ง
- เพิ่มผลผลิตมวลชีวภาพต่อพื้นที่ให้มากขึ้น โดยใช้หลักการจัดการป่าไม้ตามหลักวิชาการ

เช่น การเลือกใช้สายพันธุ์ที่มีคุณภาพ

- ปลูกฟื้นฟูป่าในที่เคยเป็นป่าแต่ถูกทำลาย
- การบูรณะป่าธรรมชาติและการฟื้นพื้นที่เสื่อมโทรม

การเพิ่มการกักเก็บคาร์บอน หมายถึง เพิ่มการกักเก็บคาร์บอนในพื้นที่ป่าที่เป็นป่าและเพิ่มการกักเก็บคาร์บอนในพื้นที่อื่นโดยเปลี่ยนเป็นพื้นที่ป่า (IPCC definition)

เมื่อกล่าวถึงการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า เราจะต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการจัดการป่า ซึ่งแนวทางการจัดการป่า คงจะหลีกเลี่ยงไม่พ้นในเรื่องต่อไปนี้

- การป้องกันรักษาป่า (Forest Protection)
- การจัดการผลผลิตอย่างยั่งยืน (Sustainable Production)
- การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (Sustainable Forest Management)
- การค้าอย่างมีความรับผิดชอบ (Responsible Trade)
- การเงินสำหรับการอนุรักษ์ (Conservation Finance)

การป้องกันรักษาป่า

การป้องกันรักษาป่าในรูปแบบที่เข้มข้นจะดำเนินการผ่านการประกาศพื้นที่ป่าอนุรักษ์ หรือพื้นที่ป่าคุ้มครอง พื้นที่ป่าอนุรักษ์จะมีบทบาทสำคัญในการสงวนไว้ซึ่งป่าไม้ของโลก การป้องกันรักษาป่าจะทำให้ผืนป่าทั้งหมดได้รับการปกป้องจากการใช้ประโยชน์ จะมีกฎหมายในการควบคุมดูแลพื้นที่อย่างเข้มข้น และจะต้องมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด ไม่เลือกปฏิบัติ มีธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการป่า เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลรักษาป่าไม้อย่างเฉพาะชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากการประกาศพื้นที่ป่าอนุรักษ์หรือพื้นที่ป่าคุ้มครอง

การจัดการผลผลิตที่ยั่งยืน

การใช้ประโยชน์จากป่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศที่มีประชากรที่อาศัยพึ่งพิงป่า ความต้องการในเรื่องผลผลิตจากป่าไม้วouldจะเป็น เนื้อไม้ ส่วนของต้นไม้ พืชสมุนไพร หน่อไม้ พืชอาหารอื่น ๆ ยังคงมีอยู่จึงจำเป็นที่จะต้องมีการจัดการเพื่อผลผลิตดังกล่าว และหากการจัดการผลผลิตดังกล่าวมีความยั่งยืนแล้วก็จะสามารถทำให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจ รวมถึงประโยชน์ต่อชุมชน และความหลากหลายทางชีวภาพ การผลิตอย่างยั่งยืนนี้รวมถึงการสนับสนุนการปลูกไม้ใช้สอยในครัวเรือน การปลูกป่าภาคเอกชน การปลูกป่าเพื่อการบริโภคของชุมชน

การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน

องค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ให้นิยามของการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน คือ การดำเนินการและการใช้ประโยชน์ป่าและพื้นที่ป่าด้วยวิธีการและระดับที่ยังทำให้คงความหลากหลายทางชีวภาพ การผลิต และศักยภาพในการสืบต่อพันธุ์ ความสำคัญและความเป็นไปได้ในปัจจุบันและอนาคตเกี่ยวกับหน้าที่ทางนิเวศวิทยา เศรษฐกิจ และสังคม ในระดับชุมชน ระดับชาติ และระดับโลก ที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบนิเวศ

การค้าอย่างมีความรับผิดชอบ

อุตสาหกรรมเพื่อผลิตผลจากป่าไม้มีส่วนสำคัญในการทำลายป่าไม้ของโลก ในแต่ละปีพื้นที่มากกว่า 32 ล้านเอเคอร์ (1 เอเคอร์ = 2.53 ไร่) ของป่าธรรมชาติทั่วโลกได้รับการตัดฟัน ด้วยวิธีการที่ผิดกฎหมายและไม่ยั่งยืน ประเทศที่เป็นผู้ผลิตและผู้บริโภคผลิตภัณฑ์จากไม้สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้ด้วยการใช้นโยบายที่ไม่ที่เหมาะสม ลดการตัดไม้อย่างผิดกฎหมาย ประเทศผู้ซื้อกำหนดเงื่อนไขสำหรับผลิตภัณฑ์ที่มาจากการผลิตที่ถูกต้อง เพื่อสนับสนุนให้เกิดการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนสำหรับประเทศในเขตร้อน

การเงินสำหรับการอนุรักษ์

แรงจูงใจทางการเงินและทางเศรษฐกิจเป็นเครื่องมืออีกตัวหนึ่งที่น่าสนใจในการยับยั้งการเปลี่ยนพื้นที่ป่าเป็นพื้นที่ลักษณะอื่น แรงจูงใจเหล่านี้ อยู่ในรูปของการให้เงินสนับสนุน การได้รับเอกสิทธิ์ทางการค้า หรือค่าตอบแทนเมื่อมีการเก็บรักษาป่าไว้ ตัวอย่างของแรงจูงใจในทางการเงินมีดังนี้

1. เงินทุนช่วยเหลือกิจกรรมที่เป็นมิตรกับป่า (Forest-friendly subsidies) ประกอบด้วยการลดภาษีที่ดินสำหรับเอกชนที่อนุรักษ์พื้นที่ให้เป็นป่า
2. กลไกการให้ใบรับรอง (Certification schemes) โดยขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ซื้อในการเพิ่มส่วนแบ่งทางการตลาด หรือราคาสำหรับผลผลิตจากป่าที่มีการจัดการ ซึ่งทำให้เกิดการทำลายป่าหรือทำให้ป่าเสื่อมโทรมน้อยที่สุด
3. การลงทุนของเอกชนและภาครัฐ/สาธารณะ (Public and Private investment) โดยมีเป้าหมายการลงทุนในกิจกรรมที่ให้ประโยชน์ หรือปฏิเสธการลงทุนในกิจกรรมที่จะเป็นผลเสียต่อป่า ตัวอย่างเช่น องค์กรสาธารณะให้การสนับสนุนเงินทุนผ่านกองทุนขนาดเล็ก แก่เจ้าของที่ดินที่ไม่ถางหรือทำลายป่าในพื้นที่ของตน หรือ การระดมทุนสนับสนุนเงินทุนต่ออุตสาหกรรมที่ไม่สามารถปฏิบัติตามมาตรฐานทางกฎหมาย สังคม และสิ่งแวดล้อมในการปกป้องรักษาป่า
4. กลไกสนับสนุนการเงินเพื่อการป่าไม้ (Transferred payment schemes) เป็นกลไกเฉพาะที่มีการสนับสนุนเงินอย่างมีเงื่อนไขในการ
 - สร้างประโยชน์ต่อป่าไม้ เช่น การปลูกป่า หรือการฟื้นฟูป่า
 - ป้องกันกิจกรรมที่เป็นผลเสียต่อป่าไม้ เช่น การถางหรือทำไม้ในป่า

สำหรับกิจกรรมเฉพาะหนึ่ง ๆ การสนับสนุนเงินกระทำผ่านทางกองทุนซึ่งจะมีการกระจายสู่ผู้จัดการป่า ภายใต้เกณฑ์เฉพาะที่กำหนดขึ้นร่วมกัน ตัวอย่างของกลไกนี้ เช่น กลไกการพัฒนาที่สะอาด (Clean Development Mechanism หรือ CDM) สำหรับการปลูกฟื้นฟูป่าเดิม (reforestation) หรือการปลูกป่า

ขึ้นใหม่ (afforestation) กลไกการจ่ายค่าชดเชยเพื่อการบริการของระบบนิเวศ (Payment for Ecosystem services- PES) และการเงินเพื่อลดภาระหนี้ (debt-for-nature swaps) กรณีศึกษาของกลไกการจ่ายค่าชดเชยเพื่อการบริการของระบบนิเวศจากประเทศคอซอวอและเม็กซิโก (Karousakis, 2007 อ้างโดยศูนย์วิจัยป่าไม้ 2552) แสดงให้เห็นถึง ความเป็นไปได้ในการตอบแทนผู้ใช้ที่ดินโดยตรงสำหรับการบริการทางระบบนิเวศที่พวกเขาดำเนินการ กลไกการจ่ายค่าตอบแทนยังสามารถกำหนดในรูปแบบที่ไม่ใช่ตัวเงินได้ เช่น การให้ความมั่นคงในที่ดิน หรือการเข้าถึงการบริการสาธารณะต่าง ๆ เมื่อชุมชนร่วมกันรักษาป่าได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการดำเนินกิจกรรมเรดด์พลัสของประเทศไทย

ระยะที่ 1 การเตรียมความพร้อม จะมีการดำเนินการในประเด็น

- การเสริมศักยภาพและการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลไกเรดด์พลัส
 - แผนการสื่อสารและประชาสัมพันธ์
 - แผนการพัฒนาเสริมศักยภาพหรือแผนการอบรมทุกภาคส่วน
 - ศูนย์ข้อมูลและการประสานงาน
 - การสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมและการดำเนินการ
 - กระบวนการปรึกษาหารือหรือสร้างเครือข่าย
 - กระบวนการมีส่วนร่วม
- ยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการเรดด์พลัสของประเทศ เน้นในเรื่อง
 - การวิเคราะห์สาเหตุของการทำลายป่าและการทำให้ป่าเสื่อมโทรม
 - การบริหารจัดการป่าไม้และธรรมาภิบาลป่าไม้ (Forest Governance)
 - ประเมินการใช้ประโยชน์ที่ดิน และปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน
 - การแบ่งปันผลประโยชน์
 - การทบทวน นโยบาย กฎหมาย และแผนพัฒนาของประเทศ
 - ยุทธศาสตร์ระดับท้องถิ่น/แผนปฏิบัติการจัดการชุมชน
 - นิยามคำว่า “ป่า”
 - กระบวนการปรึกษาหารือและการมีส่วนร่วม
 - การแบ่งปันข้อมูลและรับฟังความคิดเห็น และร้องทุกข์
 - กำหนดทางเลือกยุทธศาสตร์
 - กรอบการนำแผนไปสู่การปฏิบัติ
- จัดทำระบบการตรวจติดตามการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรป่าไม้ในระดับประเทศที่มีมาตรฐาน (National forest monitoring systems)
 - แผนที่ป่าไม้แห่งชาติ
 - ระบบฐานข้อมูลทรัพยากรป่าไม้ของประเทศทำเป็นระบบเดียว
 - ระบบการติดตามตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรป่าไม้
 - เทคนิคระยะไกลกับการตรวจสอบภาคพื้นดินตามข้อตัดสินใจในการประชุมประเทศ

สมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ สมัยที่ 15

- จัดทำเส้นฐานอ้างอิง (Reference level : RL) และ/หรือเส้นฐานการปล่อยอ้างอิง (Reference emission level : REL) ภาคป่าไม้
 - วิเคราะห์อัตราการทำลายป่าที่ผ่านมาในแต่ละช่วงเวลาในอดีต
 - ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและสังคม และแผนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
 - พิจารณาสถานการณ์ของประเทศในปัจจุบัน
 - สาเหตุของการทำลายป่า
 - บริบทของนโยบายประเทศ

เส้นฐานการปล่อยอ้างอิง หมายถึง ปริมาณการปล่อยคาร์บอนในขอบเขตพื้นที่โครงการภายในระยะเวลาที่อ้างอิง (เรดด์ = REDD)

เส้นฐานอ้างอิง หมายถึง ปริมาณการปล่อยคาร์บอนสุทธิในขอบเขตพื้นที่โครงการ (การปล่อย-การกักเก็บ) ภายในระยะเวลาอ้างอิง (เรดด์พลัส = REDD+)

- ระบบการตรวจติดตาม การรายงาน และการทวนสอบหรือพิสูจน์ยืนยันระดับประเทศ (Measurement Reporting and Verification : MRV)
 - ดำเนินการตามหลักการของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 5 ประการคือ **โปร่งใส ความถูกต้อง ความต่อเนื่อง ความสมบูรณ์ และการเปรียบเทียบกันได้**
 - ต้องมีการประเมินการเปลี่ยนแปลงของการกักเก็บคาร์บอนเปรียบเทียบกับเส้นฐานอ้างอิง (ต้นของคาร์บอนไดออกไซด์ต่อปี)
 - การพิสูจน์ยืนยันหรือการทวนสอบ ต้องเป็นหน่วยงานหรือองค์กรกลางในการดำเนินการ
 - ข้อมูลในการพัฒนา : การปลดปล่อยและดูดซับก๊าซเรือนกระจกจากป่าไม้ การกักเก็บของป่าไม้ การเปลี่ยนแปลงการกักเก็บของป่าไม้ การเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ป่าจากการดำเนินการในแต่ละกิจกรรมหรือทั้งหมด และคำนิยามที่เกี่ยวข้อง
- ข้อมูลและระบบการปกป้องผลกระทบต่อสังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (Safeguards)
 - ข้อมูลข่าวสารการปกป้องผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม (Safeguards information System : SIS)
 - ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของ Safeguards
 - แนวปฏิบัติตามข้อตกลงแคนดวนในการประชุมประเทศสมาชิกอนุสัญญา สมัยที่ 16
 - ใช้กระบวนการหารือในการกำหนดระดับติดตามเพื่อปกป้องผลกระทบและกำหนดดัชนีชี้วัดการเกิดผลกระทบ
- การประเมินการกักเก็บคาร์บอนในพื้นที่ป่าแต่ละประเภท
 - ศึกษาและสร้างสมการในการคำนวณคาร์บอนในพื้นที่ป่าของประเทศ
 - จัดทำโมเดลการประเมินการกักเก็บคาร์บอนในพื้นที่ป่าแต่ละประเภท
- ผลประโยชน์ที่ไม่ใช่คาร์บอน (Non-carbon benefit or Co-benefit)
 - ความชัดเจนของผลประโยชน์ที่ไม่ใช่คาร์บอนและผลประโยชน์ร่วม
 - การประเมินและการกำหนดตัวชี้วัดในการประเมินผลประโยชน์ที่ไม่ใช่คาร์บอนหรือ

ผลประโยชน์ร่วม

- จะเลือกประโยชน์ที่ไม่ใช่คาร์บอนใดมาตรวจวัด หากต้องการผลตอบแทน
- กลไกการเงินและความยั่งยืนทางการเงิน : ระบบกองทุน (บริจาค ตั้งกองทุน เก็บภาษีการบริการ) ระบบกลไกตลาด (การซื้อขายคาร์บอน) หรือระบบผสม
- การแบ่งปันผลประโยชน์ : หลักเกณฑ์ในการแบ่งปัน เช่น ใครควรได้รับประโยชน์บ้าง ทำไมภายใต้เงื่อนไขอะไร ในสัดส่วนเท่าไร และระยะเวลาแค่ไหน
- การจัดการสถาบัน/องค์กร/โครงสร้างเพื่อการดำเนินกิจกรรมเรดด์พลัสของประเทศ ปัจจุบันมีคณะทำงานเฉพาะกิจเรดด์พลัส (REDD+ task force) ที่แต่งตั้งโดยคณะอนุกรรมการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศด้านวิชาการ คณะทำงานฯ มีอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นประธาน มีหน้าที่ดังต่อไปนี้
 - จัดทำแนวทางสำหรับกิจกรรมความพร้อมต่อกลไกเรดด์พลัส
 - จัดทำแผนปฏิบัติงานตามนโยบายและยุทธศาสตร์กลไกเรดด์พลัส
 - แต่งตั้งคณะทำงานด้านวิชาการ
 - ทบทวนแผน/โครงการ/ข้อเสนอที่เกี่ยวข้องกับกลไกเรดด์พลัส
 - ให้การสนับสนุนด้านวิชาการแก่คณะอนุกรรมการฯ ด้านวิชาการ
 - ประสานงานกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ข้อมูลที่สำคัญสำหรับกลไกเรดด์พลัส

ระยะที่ 2 ดำเนินการตามแผนและทดลองนำร่อง

- ปฏิบัติตามมาตรการ ยุทธศาสตร์ และแผนงานที่ได้กำหนดไว้
- การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพเพิ่มเติม
- การพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี
- การพัฒนากลไกการเงินเพื่อสนับสนุนการดำเนินการ
- การนำร่อง เพื่อเน้นผลสัมฤทธิ์ของกิจกรรม

ระยะที่ 3 การดำเนินการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ในระดับประเทศและการจ่ายเงินตอบแทนตามผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการ

เป็นการต่อยอดการดำเนินการจากระยะที่2 ในระดับประเทศหรือระดับภาค ใช้เส้นฐานอ้างอิงหรือเส้นฐานการปล่อยอ้างอิงเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาศักยภาพของการดำเนินงานด้านเรดด์พลัส โดยจะมีระบบในการตรวจวัด การรายงาน และการทวนสอบหรือพิสูจน์ยืนยันเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ของการดำเนินการก่อนได้รับผลตอบแทนทางการเงินผ่านกองทุนหรือกลไกตลาด ซึ่งขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละประเทศและผลการเจรจาในอนาคต

ประเทศไทยกับกลไกเรดด์พลัส

ประเทศไทยได้แสดงท่าทีในการสนับสนุนการดำเนินการตามกลไกเรดด์พลัส เนื่องจากเป็นกลไกที่มีเป้าหมายในการดูแลรักษาป่า และเป็นกลไกที่มีการกำหนดตัวชี้วัดและมาตรฐานในการดำเนินการ ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการป่าไม้แห่งชาติ ประกอบกับประเทศไทยยังคงมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่า การเข้าร่วมกิจกรรมจึงเป็นการแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบร่วมกันต่อความพยายามในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เพื่อรักษาสภาพภูมิอากาศที่กำลังเปลี่ยนแปลงไปของโลก

กลไกเรดด์พลัส ยังมีประเด็นที่มีข้อถกเถียงและอภิปรายระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ

ภาคประชาชน และภาคประชาสังคมของประเทศไทย ในอีกหลายด้าน อาทิเช่น

- ประเด็นค่านิยมของ “ป่า” ที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย และสาเหตุของการทำลายป่า
- เรื่องของสิทธิของชุมชนท้องถิ่นและการกระจายผลประโยชน์ที่เกิดขึ้น
- บทบาทการมีส่วนร่วมและการเข้าร่วมของชุมชนต่อกลไกเรดด์พลัสในทุกขั้นตอน
- กลไกทางการเงินที่เหมาะสม
- ปัญหาความขัดแย้งด้านพื้นที่ป่าและที่ดิน
- กำหนดเส้นฐานอ้างอิงหรือระดับการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกลไกเรดด์พลัสของประเทศไทย
- ระบบการตรวจวัด การรายงาน และการทวนสอบ
- การจัดการข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร
- กลไกการแบ่งปันผลประโยชน์ที่โปร่งใสและเป็นธรรม
- ความมั่นคงทางอาหารของชุมชน เนื่องจากพื้นที่เกษตรจะไม่สามารถขยายได้
- ระบบการตรวจติดตามการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรป่าไม้ที่มีมาตรฐานและเป็นระบบเดียวทั่วประเทศ
- ธรรมชาติของป่าไม้ การบังคับใช้กฎหมาย และความเที่ยงธรรมด้านการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้
- กรอบการจัดตั้งองค์กร นโยบายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเรดด์พลัส
- ฯลฯ

บรรณานุกรม

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. 2556. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและเรดด์พลัส. คู่มือ ชูเรียนรู้โลกร้อน เรดด์พลัส และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 1 สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช. กรุงเทพฯ

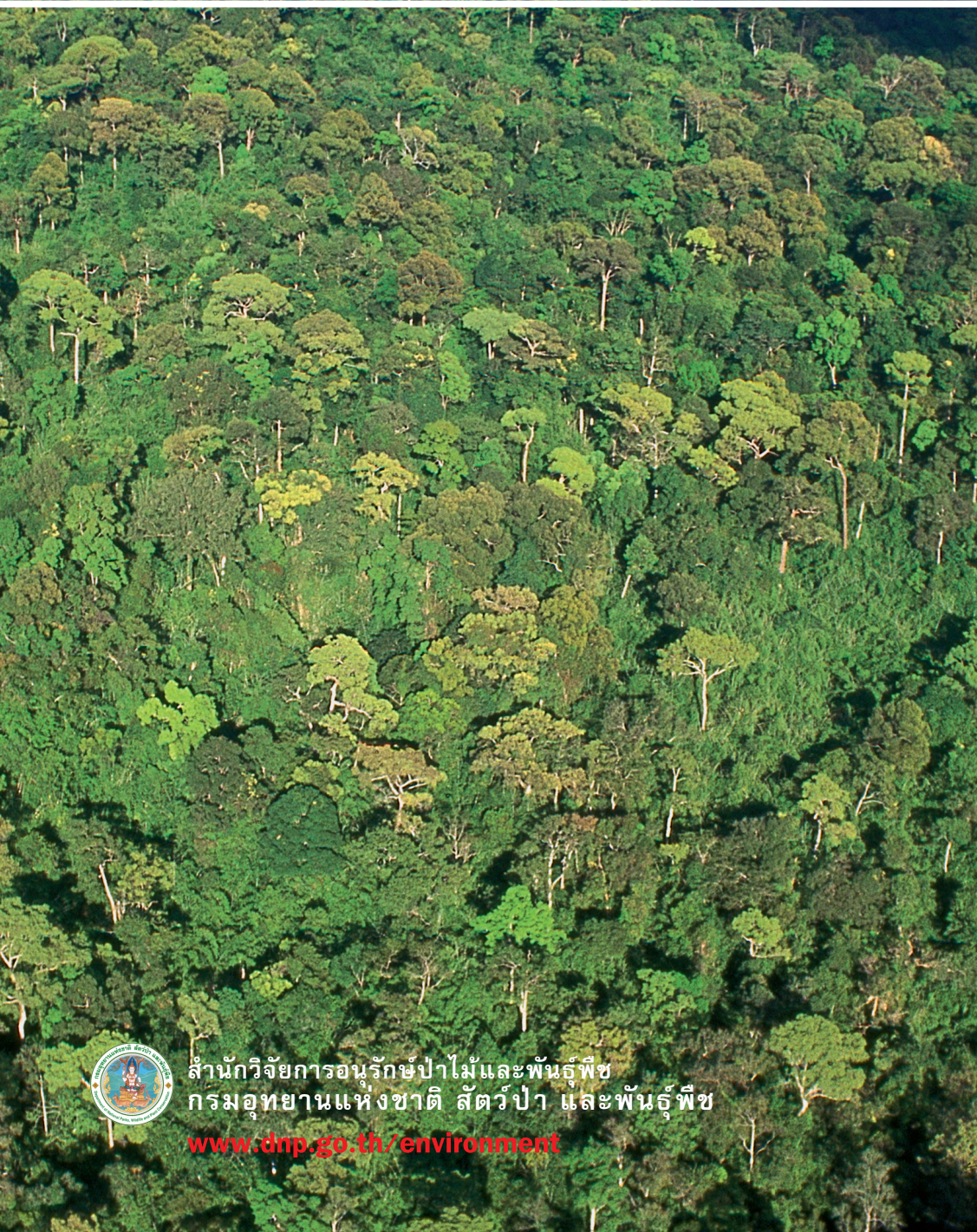
รายงานการประชุมอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สมัยที่ 18 ลดาวัลย์ พวงจิตร.2552. การศึกษาติดตามการเจรจา เรื่อง REDD+ ในเวทีเจรจาเรื่องโลกร้อนและนโยบายสำคัญต่อประเทศไทย. โครงการ MEAs Watch. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย. กรุงเทพฯ. ศูนย์วิจัยป่าไม้. 2552. รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการจัดทำแผนแม่บทด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ.

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช. คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. www.unfccc.int.

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา : นิพนธ์ โชติบาล
อำนวยการ : ณรงค์ มหรรณพ
เนื้อเรื่อง : รัตนา ลักขณาวรรกุล
ออกแบบโดย : บริษัท เนเจอร์ทรี จำกัด
จัดพิมพ์โดย : ส่วนสิ่งแวดล้อมป่าไม้ สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช
พิมพ์ที่ : ชุมชุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด
พิมพ์ครั้งที่ 2 ปี พ.ศ. 2558

สำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

www.dnp.go.th/environment